

Efter stk. 2 gælder stk. 1, nr. 3, ikke for kriminalsager. Med denne henvisningsadgang sigtes til betydningen af sagen for parten i almindelighed som f.eks. tilfælde, hvor sagsgenstandens størrelse gør sagen særlig betydningsfuld for en part, eller hvor sagens udfald kan få afgørende betydning for en parts tilværelse som f.eks., hvor sagens resultat kan have bestemmende virkning for en parts adgang til (fortsat) at udøve sit erhverv.

Efter *stk. 3* skal henvisning ske så tidligt som muligt og kan ikke ske efter hovedforhandlingens begyndelse. Kredsdommeren har pligt til at påse, om en sag er omfattet af henvisningsordningen og er forpligtet til at henvise sagen, hvis den opfylder betingelserne herfor.

Efter *stk. 4* træffes afgørelsen om henvisning ved beslutning, der skal begrundes, hvis sagens parter anmoder herom. Det følger heraf, at spørgsmålet om henvisning også kan rejses af sagens parter, hvis kredsdommeren ikke af egen drift har taget stilling hertil.

Er der sket henvisning, uden at betingelserne herfor er opfyldt, kan sagen af dommeren ved Retten i Grønland tilbagesendes til kredsretten, jf. *stk. 5*. Det forudsættes i øvrigt, at der med tiden vil danne sig en praksis for henvisningsordningen, og at Retten i Grønland som led i sin generelle vejledningspligt over for kredsretterne løbende orienterer om denne praksis.

Beslutninger efter stk. 1 og 5 kan indbringes for Grønlands Landsret af sagens parter, jf. *stk. 6*.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VI, kap. 5.4.1.3.

Retten i Grønland

Til § 57

Bestemmelsen fastsætter den saglige kompetence for den juridiske domstol i 1. instans: Retten i Grønland. Efter bestemmelsen i *stk. 1* behandler denne domstol således de sager, som ved lov, landstingslov eller landstingsforordning er henlagt hertil som 1. instans, samt de sager, der er henvist fra kredsretterne i medfør af § 56, jf. *stk. 2*.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VI, kap. 5.4.1.3.

Til § 58

Efter bestemmelsen har dommeren ved Retten i Grønland til opgave at forestå uddannelsen af kredsdommerne og det øvrige personale ved kredsretterne. Vejledningsforpligtelsen over for kredsretterne i spørgsmål vedrørende retsudøvelsen, som i dag vare-

tages af Vejledningsafdelingen i Grønlands Landsret, skal efter bestemmelsen desuden påhvile dommeren ved Retten i Grønland.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VI, kap. 5.4.1.3. og – for så vidt angår uddannelse af domstolens personale – til afsnit VI, kap. 6.

Grønlands Landsret

Til § 59

Bestemmelsen indebærer, at Grønlands Landsret skal virke som en ren appelinstans for afgørelser truffet af kredsretterne eller Retten i Grønland og således ikke længere behandle visse sager i 1. instans eller varetage vejledningen af kredsretterne.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VI, kap. 5.4.1.3.

Højesteret

Til § 60

Efter bestemmelsen skal Højesteret fortsat være 3. instans for sager, der er afgjort af Grønlands Landsret. Appel til Højesteret som 3. instans vil – som efter gældende ret – fortsat kræve Procesbevillingsnævnets tilfaldelse.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit VI, kap. 5.4.1.1. og afsnit XI, kap. 1.3.2.

Kapitel 3

Politiet og anklagemyndigheden

Til § 61

Bestemmelsen svarer – med en sproglig modernisering – til den nugældende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 1, § 17.

Bestemmelsen i 2. *pkt.* om, at politiet endvidere har til opgave at virke som anklagemyndighed er alene medtaget for at understrege, at dette indgår som en væsentlig del af politiets opgaver. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændringer.

Til § 62

Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 1, § 18, stk. 1, 3 og 4.

Politiet i Grønland er ligesom de øvrige politikredse i Danmark en del af rigets politi, hvorfor den nugældende bestemmelse i kapitel 1, § 18, stk. 2 – om politiet i Grønland som et selvstændigt politikorps uden for rigets fælles politikorps – foreslås ophævet.